

[Grethe Philip]

udvalgets arbejde. Om jeg ikke hørte meget galt, sagde fru Grethe Fenger Møller, at man ventede, det skulle afgive betænkning til efteråret. Det er ikke mit indtryk. Jeg er orienteret om, at den kan ventes meget snart, måske i løbet af en måneds tid eller så, men i hvert fald betydelig tidligere end til efteråret.

Jeg synes også, det er afgørende at afvente lokalplanen for Gammelholm. Bl. a. vil den jo omfatte bestemmelser om, hvorvidt der kan være passage gennem Tordenskjoldsgade, eller man kan lukke for den, og nogle af disse ting må også nødvendigvis være afklaret, før vi tager endelig stilling.

Det var noget om de bygningsmæssige problemer i sagen, men jeg synes ikke, vi kan have denne debat, uden at vi også kommer ind på det driftsmæssige, som i det daglige trænger sig mest på. Der er naturligvis også en meget nær forbindelse imellem de to ting. Det, vi beslutter på det bygningsmæssige område, vil naturligvis komme til at virke på det driftsmæssige og også på de økonomiske følger, vi vil løbe ind i.

Her må jeg igen henvise til målsætningsudvalget, hvor vi snart vil høre noget om, hvad de er kommet frem til af resultater og forslag. Men nogle af de ting, der vedrører driften, har vi haft fremme på forskellig måde dels i udvalg, dels i debatter her i folketinget.

Jeg vil pege på enkelte ting, som jeg mener vi bør hæfte os stærkt ved, og hvor der tiltrænges en del ændringer. Jeg tænker f. eks. på de reglementer og overenskomster, som i øjeblikket er gældende for nationalscenen. Jeg synes, der er en lang række konkrete beviser for, at vi ikke kan fortsætte med at køre med disse reglementer og overenskomster, som de er indrettet nu, at de på forskellig måde må smidiggøres, og at der tiltrænges et overordnet reglement, i hvert fald hvad angår arbejdstid og prøvetid. Der tiltrænges også en del rationalisering.

Noget af dette vil måske gå imod enkelte personalegruppers snævre interesser. Man taler så meget om det kunstneriske personale og om, at det kunstneriske personale skal være villigt til at arbejde under – der blev fra hr. Poulsgaards side sagt dårlige ydre miljøforhold, dårlige garderobeforhold osv. Men problemerne vedrører jo ikke alene krav til det kunstneriske personale om at indordne sig, det vedrører også krav til det tekniske

personale om at indordne sig. Derfor mener jeg, det er vigtigt, at samtlige grupper, ikke mindst det tekniske personale, men selvfølgelig også det kunstneriske personale, er villige til at gå ind i nye reglementsordninger og nye overenskomstordninger, som vil fremme en god og kunstnerisk høj standard på Det kgl. Teater.

Der synes også at være et betydeligt behov for, at arbejdsområdet for de enkelte kunstarter udvides, sådan at det omfatter al kunstnerisk aktivitet på den samlede nationalscene. Det er jo noget af det, vi netop gerne vil bevare og udbygge, et nært samarbejde mellem kunstarterne, men det må også betyde, at der er en smidig vekselvirkning mellem de enkelte kunstformer, og at kunstnere kan benyttes i forskellige forestillinger.

Der synes også at være et behov for efteruddannelse. Jeg tænker særlig på behovet for at kunne sikre, at vi stadig kan opføre et klassisk repertoire. Det er jo en forpligtelse for nationalscenen, at den skal opføre klassiske stykker, både nationale klassiske stykker og international klassisk kunst, og det er vel netop et af hovedargumenterne for, at vi bevarer nationalscenen, at vi derved har en sikkerhed for, at disse forskellige stykker kan opføres. Men så må det også være en forpligtelse, at vi kan uddanne kunstnere til at opføre disse stykker, og der synes her at være et problem, der skal overvejes igen.

Også ansættelsesvilkårene, ansættelsesforholdene, bør formodentlig gås igennem. Jeg tænker særlig på de forskellige typer ansættelse, om man skal bevare tjenestemandsansættelser, eller man skal gå helt over til overenskomstansættelser. Jeg kan godt på dette tidspunkt sige, at jeg mener, det for visse kunstnergrupper vil være nødvendigt stadig at bevare tjenestemandsansættelsen – jeg tænker i denne omgang specielt på balletten.

Så vil jeg slutte med at sige, at der er et misforhold mellem på den ene side de krav, der fra politisk side stadig stilles om besparelser, beskæringer, mådehold, og hvad det hedder alt sammen, og på den anden side de forventninger, vi alle stiller, både her i folketinget og alle uden for folketinget, som er kunstinteresserede, teaterkritikere m. v., til det kunstneriske niveau. Det er, som om der ikke er nogen sammenhæng i forestillingerne om, hvor billigt vi kan drive den nationale